

denne Mand maa være i Bestibbelse af visse Egenstaber, for at kunne bestyre det. Naar der imidlertid har været Tale om Ansvar i saa Henseende, er det en ganske anden Sag end at være Kautionist. Det kan dog ikke fornødigvis forudsættes, at naar en Oверformynder kan godtgjøre, at han har anvendt al den Oверveielse, Eftertanke og Forsigtighed, som fornødigvis kan fordras af en Mand, der staaer i Spidsen for et saadant Pengeinstitut, man saa skulde sige til ham: da der er indtruffet en Ulykke, naagte enhver forsigtig Mand vilde have benyttet denne Kasse, saa skal Du endda være Kautionist for denne Kasse, det er dog at opfatte Ordet Ansvar i en ganske særegen Betydning. Naar der her er Tale om Oверformynderen, saa maa det erindres, at det er forudsat i hele Lovudkastet, at han skal have den Indsigt i Pengeomsætninger, at han forstaaer at benytte de Midler, som ere tilstede i Landet, for at formindste Omkostningerne ved Forsendelserne, for midlertidig at gjøre Pengene frugtbare, indtil de kunne blive udsatte paa lobbefalet Maade. Men dersom dette er Grundvolden, saa maa man dog virkelig gaae ud fra den Betragtning, at den Mand, der vælges til Oверformynder, virkelig vil være istand til at bedømme disse forskjellige Pengeforhold, og naar dette er Tilfældet, seer jeg virkelig ikke, hvad det er for Kauteler, man ellers skulde forlange i saa Henseende. Naar Oверformynderen kan godtgjøre, hvad enhver Mand, der har med Pengeforretninger at gjøre, med den største Værdighed maa kunne oplyse, at han paa en tilbørlig og forsvarlig Maade har forholdt sig med Hensyn til de enkelte Kapitalers og Renters Forsendelse og Anbringelse, maa dermed virkelig alt hans Ansvar være til Ende. Det er kun, forsaavidt man kan brede ham Skjædesløshed i saa Henseende, at han staaer til Ansvar; men han bliver virkelig ikke Kautionist, fordi han indsætter Penge i en Kasse, som ikke kan præstere Udbetalingen.

Justitsministeren: Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 25 skal jeg tillade mig den Bemærkning, at Meningen med Lovudkastets Bestemmelse om de Renter, der blive at tilsvare af Kapitaler, der indbetales i Tiden

imellem Terminerne, ganske er den, som Udvælget og den ærede Ordfører have antaget. Jeg var selv ved Lovudkastets Udarbeidelse i nogen Tvivl om, hvorledes dette heldigst maatte stilles, og der var en Tid, hvor jeg var tilbøielig til at fastsætte en bestemt Rente for denne Mellemtid, og vilde da have valgt 2 pCt.; men jeg kom til det Resultat, at det vilde være rigtigst og meest i Oверformynderiets og de Umyndiges Lær at lade det komme an paa, hvilken Rente man i Mellemtiden kunde faae ud af saadanne Kapitaler. Beregningen deraf vil slet ikke falde vanskelig, men det vil lede til, at kan der faaes mere end de 2 pCt., faae de Umyndige dette Mere, og kan der ikke faaes saa Meget, ville de faae mindre; dette Sidste vil imidlertid vistnok sjelden blive Tilfældet, og Fordelen vil derfor efter den Maade, hvorpaa Lovudkastet tager det, bestemt være paa de Umyndiges Side. I Henseende til det Spørgsmaal, som den ærede Landsthingsmand for Bornholm (Sonne) rettede til mig, tør jeg ganske henholde mig til det Svar, der blev givet af den ærede Landsthingsmand, som havde Ordet umiddelbart efter ham (Wesfely), ligesom ogsaa af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig). Den sidstnævnte ærede Landsthingsmand kom til at berøre forskjellige Forhold, der staae i Forbindelse med Sparekasserne, og navnlig den Bestemmelse, der af Udvælget igjennem et Endringsforslag er blevet foreslaaet tilføjet Bestemmelsen i Regjeringsudkastet om, at Midlerne kunde indsættes i Sparekasser, det Tilfølg nemlig, der findes i Endringsforslaget under Nr. 26, at de kun skulle kunne indsættes i en Bank eller Sparekasse, der afgiver betryggende Sikkerhed. Jeg vil ikke nægte, at det forekommer mig at være en kun lidet heldig Bestemmelse. Det er forøvrigt Noget, som jeg ikke skal dvæle videre ved, fordi det forekommer mig at være saa klart paaviist af forskjellige Talere, at naar man giver Oверformynderen Afgang til at gjøre Pengene frugtbare midlertidig, i alt Fald i en Sparekasse, saa bør man ikke binde det til en Forfrist om, at det skal være en Sparekasse, som han finder giver betryggende Sikkerhed. Jeg troer slet ikke, at det er i Overeensstemmelse med de almindelige